

Tale ved Tove Krag, Amnesty Nu medinitiativtager, d. 23.10.2007

Et rødt hjerte er nået til Christiansborg Slotsplads

Det er DET røde hjerte, som Amnesty Nu mangler i sit logo. Logoet indeholder nemlig kun 8 af de 9 hjerter, som ellers findes i det danske rigsvåben og stiller dermed spørgsmålet "Har vi sat det ene hjerte over styr i dag?".

Men i dag ledsager det niende hjerte de flere end 90.000 underskrifter, som vi om lidt afleverer i kopi til folketingets integrationsudvalg.

Undervejs i dag med start ved Amalienborg har også hofmarskallatet fået en kopi af underskrifterne ligesom vejen er gået forbi integrationsministeriet, hvor vi har afleveret originalunderskrifterne.

Flere end 90.000 underskrifter fra danskere, som slutter op om Amnesty Nu's krav om amnesti til de omkring 800 afviste asylansøgere, der har siddet i mere end 3 år i danske asylcentre. 800 mennesker - hvoraf omkring 200 er børn - fra Irak, Iran, Syrien, fra Afghanistan, fra Kosovo og fra Somalia.

Vi fik idéen til underskriftindsamlingen i efteråret 2006, hvor vi var 10 kvinder, som satte os sammen for at finde en måde at REAGERE på. Og en måde at SYNLIGGØRE en folkelig opbakning til en mere human asylpolitik på.

Flere i gruppen var kontaktpersoner til familier i asylcentre og havde dermed førstehåndsindsigt i, hvordan regeringens inhumane restriktioner for familiernes hverdag i centrene samme med den lange ventetid i uvished og i passivitet nedbryder mennesker og får håbet for en fremtid til at bryde .

Pressens og tv's dækning af brutale og hjerteløse tvangshjemsendelser af psykisk syge voksne og børn til Kosovo sad i sjælen. Sker dette i DANMARK? Og adskillige faggrupper som læger, forfattere og præster havde allerede sagt klart fra. Selv enkelte politikere fra regeringspartierne reagerede imod forholdene efter besøg i centrene.

Vi følte os overbevist om, at der i det hele taget var en voksende del af befolkningen, som ønskede at sige fra. Og modtagelsen af Amnesty Nu's underskriftindsamling har også talt sit tydelige sprog: her kom nu en handlemulighed.

Det har været mærkbart undervejs, at der er en stedse voksende bevidsthed om vores uværdige behandling af de afviste asylansøgere og at stadig flere ønsker at markere, at det her kan vi ikke være bekendt som danskere.

Vi har indsamlet 23.250 af de 90.000 underskrifter "på papir". Det betyder, at hver og en, som har været med til at indsamle dem, har fået kolossalt mange reaktioner - og langt de fleste positive - på selve initiativet, på det, at "nogen gør noget" og vi har haft mange, mange udvekslinger med underskriverne om, hvordan vi behandler mennesker i dagens Danmark.

Og selv om underskriftindsamlingen nu er slut, har vi da sandelig tænkt os at fortsætte arbejdet med at presse på for at få ændret asylpolitikken.

Det går jo stærkt lige nu: der er igen fokus på børnenes situation, Lægeforeningen har protesteret mod forholdene på asylcentre og skadevirkningerne af de årelange ophold, Dansk Røde Kors' generalsekretær Jørgen Poulsen har meldt ud, at når der er så klar dokumentation for, at de afviste asylansøgere på asylcentre er syge, er grænsen MERE end nået - den er OVERSKREDET.

Så sent som i lørdags fremkom dokumentation for vildledende udmeldinger fra integrationsministeren om positive forhandlinger med Irak med henblik på mulig tilbagesendelse af afviste irakere.

Og BTs politiske kommentator Helle Ib konkluderede blandt andet, at "det her er ved at blive en RIGTIG VARM KARTOFFEL for regeringen" - og at "i dag er det langt ind i de borgerlige vælgerskarer, der er utilfredshed med den måde tingene foregår på", hvilket svarer nøjagtigt til, hvad vi har oplevet undervejs ved at tale med underskriverne.

Og i de her timer går det rigtigt stærkt: statsministeren har for 1½ time siden meddelt, at "regeringen vil give bedre muligheder for at familier med børn kan bo I SÆRLIGE BOLIGER uden for centrene". Statsministeren taler om 60 familier. Og forslaget skal nu forhandles med Dansk Folkeparti.

DET ER GODT, MEN SLET IKKE GODT NOK.

De 90.000 underskrifter gælder opholdstilladelse - det vil sige et liv i tryghed - til de 800 mennesker, som har siddet så længe i centrene. Nogle i "10 år og derover". De skal have mulighed for at BLIVE her, fordi det er OS og VORES umenneskelige asylpolitik, som har nedbrudt dem og gjort dem så skrøbelige, i og med at de har været i venteposition så mange år i asylcentre. Og ikke har kunnet hjemsendes.

Vi må derfor blive ved med at REAGERE, indtil de 800 asylansøgere har fået opholdstilladelse

Så lad os være meget opmærksomme på, at dette regeringstiltag på netop denne dag og dette tidspunkt ikke skal komme til at sløre for virkeligheden, den virkelighed, som vi selv er medansvarlige for.

I løbet af de seneste år er der dannet op mod 30 asylnetværk rundt om i landet, netværk dannet spontant af danskere, der har villet markere, at NU må de sige fra - NU må de selv handle mod konsekvenserne af vores asylpolitik.

Nu senest "BEDSTEFORÆLDRE FOR ASYL", som står sammen foran Sandholmlejren hver søndag. Det er SÅ STÆRKT og INSPIRERENDE og MENINGSFYLDT.

Så lad os også gøre asylspørgsmålet til et VALGSPØRGSMÅL - på trods af, at 60 børnefamilier nu ser ud til at få lov til at bo i "særlige boliger" - i stedet for i centrene. Og lad os ved de kommende valg møder stille direkte spørgsmål til de enkelte kandidater om deres partiers asylpolitik.

Som afslutning vil jeg citere Isi Foighel, som arbejdede for menneskerettigheder hele sit liv og som i sin tale den 4. maj i år ved Søerne sluttede med ordene "HVIS MAN HAR REGLER, SOM - UANSET HVOR GODE DE MÅTTE VÆRE ELLER HVAD MAN MENER OM DEM - KOLLIDERER MED MENNESKELIGHED - SÅ ER DET JO IKKE MENNESKELIGHEDEN, MAN SKAL LAVE OM, MEN REGLERNE."

Derfor kan det niende hjerte først komme tilbage på sin tomme plads i rigsvåbnet, når vi har givet de 800 afviste asylansøgere mulighed for varigt ophold i Danmark og dermed også givet dem mulighed for et liv. Et værdigt liv efter ødelæggende venten i asylcentrene i mellem 3 år og mere end "10 år og derover".

Vores krav er fortsat AMNESTI NU!

TAK fra os i Amnesty Nu til ALLE, som har hjulpet og støttet os - en helt speciel tak til grafiker TORBEN SKOV, som har udtænkt det hjerte-logo, som optimalt udfylder sin opgave - og tak til de 90.000 underskrivere, som indtil nu har bakket op om amnesti-kravet.

Og hermed vil jeg nu overlade scenen til den irakiske musiker AYSSAR ALLI HADI, som selv introducerer sine sange.